

Otázky a odpovede NBS pri externom zabezpečovaní činností v oblasti AML/CFT správcovskými spoločnosťami september 2026

Vydavateľ

© Národná banka Slovenska december 2026
Odbor dohľadu nad kapitálovým trhom

Adresa

Národná banka Slovenska
Imricha Karvaša 1
813 25 Bratislava
generická e-mailová adresa

Publikácia neprešla jazykovou úpravou.

OBSAH

Definície a skratky	4
ÚVOD.....	5
OTÁZKY A ODPOVEDE.....	6
1. Je článok 18 ods. 7 AMLR uplatniteľný na správcovské spoločnosti? Môžu správcovské spoločnosti využívať výnimku stanovenú týmto ustanovením?	6
2. Ak správcovské spoločnosti môžu využívať výnimku podľa čl. 18 ods. 7 AMLR, zahŕňa pojem „zabezpečiť plnenie úloh uvedených v písmenách c), d) a e) odseku 3“ aj faktické rozhodovanie poskytovateľom služby o pridelenom rizikovom profile či rozhodnutie nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu s klientom, alebo musia rozhodovacie právomoci ostať v správцovskej spoločnosti? Je potrebné, aby správcovská spoločnosť implementovala vlastné IT riešenie, prostredníctvom ktorého bude prijímať rozhodnutia o rizikovom profile klientov?.....	6
3. Možno distribučný model kedy správcovská spoločnosť využíva služby distribútora / banky zo skupiny pri plnení AML povinností považovať za neoprávnený outsourcing podľa čl. 18 ods. 3 AMLR, alebo ho možno kvalifikovať ako vnútroskupinový reliance?	7
4. Je potrebné uzatvoriť samostatnú outsourcingovú zmluvu nad rámec existujúcej Distribučnej zmluvy?.....	8

Definície a skratky

Názov definície alebo skratky	Vysvetlenie
AIF	- alternatívny investičný fond
AML/CFT	- Ochrana pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a pred financovaním terorizmu
AMLA	- Úrad pre boj proti praniu špinavých peňazí
AMLR	- nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1624 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu
NBS	- Národná banka Slovenska
UCITS	- Štandardný fond

ÚVOD

V zmysle čl. 18 ods. 7 AMLR môžu niektoré fondy, ktoré delegovali distribučné činnosti na iný subjekt, zabezpečiť plnenie úloh niektorých úloh v oblasti AML/CFT externe prostredníctvom jedného zo svojich poskytovateľov služieb (distribútorov).

Národná banka Slovenska vydáva tento dokument otázok a odpovedí v záujme včasného nastavenia zmluvných vzťahov medzi správcovskými spoločnosťami a ich distribútormi a plynulého prechodu na novú úpravu AMLR.

Národná banka Slovenska v tejto súvislosti poznamenáva, že AMLR sa bude uplatňovať od 10. júla 2027. Podľa článku 18 ods. 8 AMLR úrad AMLA má do 10. júla 2027 vydať usmernenia upravujúce pravidlá nadväzovania a riadenia vzťahov pri externom zabezpečovaní činností, rozdelenie úloh a zodpovedností medzi povinnými osobami a poskytovateľmi služieb a prístupy a očakávania dohľadu pri outsourcingu, najmä pokiaľ ide o kritické funkcie. Vzhľadom na to, že uvedené usmernenia môže mať významný vplyv na výklad a praktickú aplikáciu článku 18 AMLR, NBS uvádza, že jej súčasné prístup v predmetnej problematike môže byť následne upravený v závislosti od prijatia vykonávacích a delegovaných aktov alebo usmernení zo strany AMLA.

Národná banka Slovenska preto zdôrazňuje dočasný charakter tohto dokumentu otázok a odpovedí a upozorňuje, že v budúcnosti môže nastať jeho zmena vzhľadom na vyvíjajúcu sa Level 2 a Level 3 reguláciu.

Zároveň je potrebné uviesť, že Národná banka Slovenska nie je oprávnená podávať záväzný výklad právnych predpisov EÚ, zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. V konkrétnych prípadoch sú na právne záväzný výklad právnych predpisov oprávnené súdy Slovenskej republiky, resp. v prípade právnych predpisov EÚ Súdny dvor Európskej únie, a v tomto zmysle vyjadrenie NBS ich výklad nenahrádza. NBS preto nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadný odlišný výklad zákona a právnych predpisov EÚ zo strany súdov alebo iných orgánov aplikácie práva a výslovne upozorňuje, že toto vyjadrenie predstavuje len indikatívny postoj a názor NBS k uvedenej problematike naznačujúci jej postup pri aplikácii právnych predpisov spadajúcich do jej pôsobnosti.

OTÁZKY A ODPOVEDE

1. Je článok 18 ods. 7 AMLR uplatniteľný na správcovské spoločnosti? Môžu správcovské spoločnosti využívať výnimku stanovenú týmto ustanovením?

Čl. 18 (7) AMLR používa pojem „collective investment undertaking“. AMLR v čl. 2 (1) bode 6 písm. e) v rámci definície podniku kolektívneho investovania výslovne zahŕňa aj fond (UCITS alebo AIF) ako aj jeho správcovskú spoločnosť.

Na tomto základe NBS zastáva názor, že pre čl. 18 (7) AMLR je relevantný aj prípad správcovskej spoločnosti spravujúcej UCITS alebo AIF fondy. Na účel výkonu článku 18 (7) a plnenia AML povinností považujeme správcovskú spoločnosť za povinnú osobu a adresáta danej výnimky. Uplatnenie tejto výnimky však nemožno považovať za automatické, bude potrebné individuálne posúdiť splnenie podmienok uvedených v čl. 18.

2. Ak správcovské spoločnosti môžu využívať výnimku podľa čl. 18 ods. 7 AMLR, zahŕňa pojem „zabezpečiť plnenie úloh uvedených v písmenách c), d) a e) odseku 3“ aj faktické rozhodovanie poskytovateľom služby o pridelenom rizikovom profile či rozhodnutie nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu s klientom, alebo musia rozhodovacie právomoci ostať v správcovskej spoločnosti? Je potrebné, aby správcovská spoločnosť implementovala vlastné IT riešenie, prostredníctvom ktorého bude prijímať rozhodnutia o rizikovom profile klientov?

Podľa názoru NBS pojem „zabezpečiť plnenie úloh“ zahŕňa aj samotný výkon úloh uvedených v čl. 18 (3) písm. c), d) a e), teda nielen technickú alebo administratívnu podporu, ale aj vecné posúdenie vedúce k určeniu rizikového profilu, k rozhodnutiu nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu, a v relevantných prípadoch aj k plneniu ohlasovacích povinností. Podľa nášho názoru **pojem zabezpečiť plnenie úloh uvedených v písmenách c), d) a e) odseku 3 čl. 18 zahŕňa aj faktické rozhodovanie** poskytovateľom služby o pridelenom rizikovom profile či rozhodnutie nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu s klientom. Uvedené vyplýva zo systematického vzťahu medzi čl. 18 ods. 3 a ods. 7 AMLR, keďže úlohy v ods. 3 písm. c), d) a e) sú formulované ako činnosti, ktoré sú inak predmetom zákazu externého zabezpečenia, pričom ods. 7 predstavuje výslovnú

výnimku z tohto zákazu. V opačnom prípade by výnimka podľa čl. 18 (7) AMLR stratila svoj praktický význam.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v prípade, ak sú splnené podmienky čl. 18 ods. 7 AMLR, vrátane požiadavky schválenia zo strany orgánu dohľadu (NBS), môže byť v rámci outsourcingového modelu delegovaný aj výkon týchto rozhodovacích činností na poskytovateľa služieb.

Tým však nie je dotknutá skutočnosť, že povinná osoba zostáva plne zodpovedná za súlad s AMLR a musí zachovať prístup k údajom, jasné eskalačné pravidlá, priebežný dohľad nad výkonom poskytovateľa služieb a auditnú stopu, ktorá umožňuje spätne rekonštruovať jednotlivé kroky rozhodovacieho procesu a preukázať súlad s AML požiadavkami voči orgánu dohľadu.

AMLR podľa názoru NBS nevyžaduje nevyhnutne zavedenie samostatného rozhodovacieho IT systému, avšak technické, právne a procesné nastavenie musí umožniť preukázať, na základe akých údajov, pravidiel a rozhodnutí bol klient zaradený, prijatý alebo odmietnutý, a musí umožniť NBS tento model účinne preskúmať. Povinná osoba zároveň zostáva plne zodpovedná za outsourcované (externe zabezpečené) úlohy.

3. Možno distribučný model kedy správcovská spoločnosť využíva služby distribútora / banky zo skupiny pri plnení AML povinností považovať za neoprávnený outsourcing podľa čl. 18 ods. 3 AMLR, alebo ho možno kvalifikovať ako vnútroskupinový reliance?

Ustanovenie čl. 48 AMLR sa vzťahuje na prípady spoliehanie sa na iné povinné subjekty v rozsahu požiadaviek náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi podľa čl. 20 (1) písm. a), b) a c) AMLR. Ide teda o identifikáciu a overenie klienta, identifikáciu a overenie konečného užívateľa výhod a posúdenie, prípadne získanie informácií o účele a zamýšľanej povahe obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie. Konečná zodpovednosť za splnenie týchto požiadaviek zostáva vždy na povinnej osobe, ktorá sa na inú povinnú osobu spolieha.

Podľa názoru NBS je potrebné rozlišovať medzi outsourcingom podľa čl. 18 AMLR a reliance podľa čl. 48 AMLR. Nejde o totožné právne režimy a skupinová príslušnosť sama osebe nevytvára všeobecný a automatický základ na prenesenie všetkých AML rozhodnutí v rámci skupiny. Skupinová príslušnosť je relevantná najmä z hľadiska čl. 16 a čl. 48 (3) AMLR.

Režim reliance podľa čl. 48 AMLR sa odlišuje od outsourcingu podľa čl. 18 AMLR najmä tým, že jeho predmetom je využívanie informácií a výsledkov vykonaných úkonov inou povinnou osobou v rámci náležitej starostlivosti, pričom povinná osoba tieto informácie následne využíva pri vlastnom plnení AML povinností a pri vlastných rozhodovacích procesoch. Reliance preto nepredstavuje delegovanie rozhodovacích právomocí ani výkonu AML rozhodovacích funkcií ako takých.

Pokiaľ model zahŕňa aj priradenie rizikového profilu, schválenie zo strany vrcholového manažmentu, odmietnutie alebo ukončenie obchodného vzťahu, priebežný monitoring alebo sankčné opatrenia, tieto prvky už presahujú rámec reliance podľa čl. 48 AMLR a musia byť posudzované samostatne. Opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi sú uvedené v čl. 20 (1) písm. a) až f), avšak čl. 48 AMLR **umožňuje reliance len vo vzťahu k čl. 20 (1) písm. a), b) a c).**

4. Je potrebné uzatvoriť samostatnú outsourcingovú zmluvu nad rámec existujúcej Distribučnej zmluvy?

Z AMLR nevyplýva povinnosť, aby outsourcing bol vždy zachytený v samostatnom dokumente oddelenom od inej zmluvnej dokumentácie. Rozhodujúci je obsah, nie názov dokumentu. Zároveň však AMLR vyžaduje, aby podmienky výkonu outsourcovaných úloh (t.j. rozsah outsourcovaných činností, rozdelenie rolí a zodpovedností, rozhodovacie, eskalačné a kontrolné mechanizmy, prístup k údajom a informáciám, spôsob priebežného monitorovania a kontrola výkonu poskytovateľa služieb) boli upravené v písomnej dohode medzi povinnou osobou a poskytovateľom služieb a aby povinná osoba vykonávala pravidelné kontroly ich plnenia.

Zmluvná dokumentácia preto musí jasne, výslovne a auditovateľne rozlišovať, ktoré úkony distribútor vykonáva vo vlastnom mene v rámci vlastného obchodného vzťahu, ktoré úkony vykonáva pre potreby správcovskej spoločnosti ako outsourcing podľa čl. 18 AMLR, aké sú rozhodovacie a eskalačné pravidlá, aký je prístup povinná osoba k údajom a akým spôsobom je zabezpečená priebežná kontrola a možnosť zásahu.

Podľa názoru NBS je potrebné rozlišovať najmä tieto kategórie:

- a) **Outsourcing podľa čl. 18 AMLR**, pri ktorom možno úlohy zabezpečiť externe prostredníctvom poskytovateľa služieb, pri dodržaní podmienok AMLR, vrátane notifikačnej alebo schvaľovacej povinnosti.
- b) **Reliance podľa čl. 48 AMLR**, pri ktorom sa povinná osoba môže spoliehať na inú povinnú osobu pri splnení požiadaviek podľa čl. 20 (1) písm. a), b) a c), pričom, pričom samotná zodpovednosť za splnenie AML povinností zostáva na povinnej osobe. Požiadavky CDD vykonáva povinná osoba, len niektoré vstupy, informácie a úkony sú preberané, no materiálne jadro je vykonávané interne povinnou osobou. Pri reliance povinná osoba prebraté informácie ďalej spracováva a využíva pri vlastnom plnení svojich AML povinností.
- c) **Úlohy podľa čl. 18 (3) AMLR**, ktoré sa za žiadnych okolností outsourcovať nesmú, s výnimkami výslovne uvedenými v čl. 18 (7) AMLR.

NBS zastáva názor, že je potrebné, aby zmluva medzi správcovskou spoločnosťou a distribútorom dostatočne presne rozlišovala tieto režimy. Príprava a uzatvorenie samostatnej outsourcingovej zmluvy NBS nevníma ako povinnosť ale len ako možnosť, ktorá môže byť praktická aj z dôvodu potreby jej predloženia orgánu dohľadu na schválenie.